Lieta Nr.A42418106
143/AA43-1368-08/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 15.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneses I.Amona un S.Zakrevska,

piedaloties pieteicējam *O.J.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes pārstāvim Andrim Andiņam un Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes pārstāvim Ivo Dovānam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *O.J.* pieteikuma par Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes 2006.gada 5.aprīļa lēmuma Nr.015/PB029302-2 atcelšanu un Valsts policijas faktisko rīcību, sakarā ar *O.J.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 6.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 16.februārī Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes (turpmāk – Ventspils PRPP) Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PB029392 un pieņēma lēmumu sodīt *O.J.* ar naudas sodu Ls 20 apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[18] panta otrās daļas, 149.[10] panta piektās daļas, 149.[24] panta trīspadsmitās daļas par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 188.1., 242.2., 242.2., 242.3., 135.9. punktos paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem.

Minēto lēmumu *O.J.* apstrīdēja, un 2006.gada 13.martā Ventspils PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.015/PB029392-1 apstrīdēto lēmumu atstāt negrozītu.

Izskatot *O.J.* sūdzību par Ventspils PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2006.gada 13.marta lēmumu Nr.015/PB029392-1, Ventspils PRPP priekšnieks ar 2006.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.015/PB029392-2 apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

[2] Ventspils PRPP priekšnieka 2006.gada 5.aprīļa lēmumā Nr.015/PB029392-2 norādīts tālāk minētais.

[2.1] 2006.gada 16.februārī ar video materiālu un policijas darbinieku ziņojumiem konstatēts, ka *O.J.* bija atstājis transportlīdzekli vietā, kur aizliegts apstāties un stāvēt. *O.J.* bija ieslēdzis avārijas gaismas signalizāciju, bet nebija izlicis avārijas zīmi, kā arī *O.J.* vadītais transportlīdzeklis nebija aprīkots ar avārijas zīmi, medicīnisko aptieciņu un ugunsdzēšamo aparātu, tādējādi, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 188.1., 242.2., 242.2., 242.3., 135.9. punktos noteikto.

[2.2] Saskaņā ar LAPK $149.^{18}$ panta otrās daļas, $149.^{10}$ panta piektās daļas, $149.^{24}$ panta trīspadsmitās daļas sankciju un 34.panta otro daļu, 275.panta 1.punktu *O.J.* pamatoti noteikts naudas sods Ls 20 apmērā.

[3] Ventspils PRPP priekšnieka 2006.gada 5.aprīļa lēmumu Nr.015/PB029392-2 *O.J.* apstrīdēja Valsts policijas priekšniekam, kurš uz minēto iesniegumu 2006.gada 24.maijā sniedza atbildi Nr.20/J-1131, norādot, ka saskaņā ar LAPK 280.panta 4.punktu *O.J.* augstākas iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā ir tiesības pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā.

[4] 2006.gada 16.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *O.J.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Ventspils PRPP priekšnieka 2006.gada 5.aprīļa lēmuma Nr.015/PB029302-2 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu un Valsts policijas faktisko rīcību, neizskatot *O.J.* sūdzību pēc būtības. Pieteicējs pieteikumā un pieteikuma papildinājumā norāda tālāk minēto.

[4.1] Amatpersonas, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir pārsniegušas savas pilnvaras, ļaunprātīgi izmantojušas savu dienesta stāvokli, kā arī sniegušas nepatiesus ziņojumus.

[4.2] Valsts policija nav izskatījusi pieteicēja sūdzību pēc būtības.

[4.3] Pieteicējs lūdz pieņemt blakus lēmumus par amatpersonu rīcību konkrētajā lietā un nosūtīt tos pēc piekritības Valsts civildienesta pārvaldei un prokuratūrai.

[5] Paskaidrojumā tiesai Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvalde pieteicēja pieteikumu neatzīst, norādot Lēmumā minētos argumentus.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 6.novembra spriedumu noraidīts *O.J.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu un Valsts policijas faktisko rīcību. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[6.1] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē tālāk minēto.

[6.1.1] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu konstatēts, ka pieteicējs bija novietojis stāvēšanai transportlīdzekli Renault Kangoo, ar valsts reģistrācijas numura zīmi */dzēsta numura zīme/*, uz ietves, neizliekot avārijas zīmi. Konstatēts, ka transportlīdzeklis nav aprīkots ar avārijas zīmi, kā arī

medicīnas aptieciņu un ugunsdzēšamo aparātu (lietas 39.lapa). Minētais pārkāpums konstatēts 2006.gada 16.februārī plkst.10:11 ar video materiāla palīdzību Ventspilī, pie nama Nr.41 Embūtes ielā (video lietas 49.lapa).

[6.1.2] 2006.gada 16.februāra paskaidrojumā pieteicējs norāda, ka apstāšanās notika tādēļ, ka noslāpa dzinējs. Novietojis transportlīdzekli uz ietves Embūtes ielā, Ventspilī, pieteicējs zvanīja uzņēmuma mehāniķim. Tajā brīdī piebrauca policijas ekipāža. Pieteicējs atzīst, ka transportlīdzeklī neatradās avārijas zīme (lietas 40.lapa).

[6.1.3] Ventspils PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunāko inspektoru *A.V.* un *A.S.* 2006.gada 8.marta ziņojumos norādīts, ka 2006.gada 16.februārī plkst.10:11 konstatēts pieteicēja izdarītais pārkāpums, pieteicējs nenoliedza, ka transportlīdzeklī nav avārijas zīmes (lietas 45., 46.lapa).

[6.1.4] 2006.gada 3.maijā pieteicējs vērsās ar iesniegumu Valsts policijā, kurā norādīja turpmāk minēto (lietas 4.-8.lapa).

[6.1.4.1] Vietā, kur pieteicējs apstājās nav aizliegts ne stāvēt, ne apstāties. Apstāšanās uz ietves ir pārkāpums saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punktu, par ko paredzēts sods saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta pirmās daļas 11.punktu. Pieteicējam nav skaidrs, kāda nozīme ir avārijas zīmes izlikšanai.

[6.1.4.2] Policijas darbinieki darbojās ļaunprātīgi un ciniski.

[6.1.4.3] Lēmumā norādīti atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 34.panta otro daļu, bet nav norādīts, kādi konkrēti atbildību pastiprinoši apstākļi bija. Policijas darbinieki norāda meteoroloģiskos apstākļus.

[6.1.4.4] Arī paši policijas darbinieki pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, apstājoties ar neiedegtām bākugunīm.

[6.1.4.5] Uz lietas izskatīšanu apstrīdēšanas stadijā pieteicējs ieradies ar diviem žurnālistiem, jo baidījies palikt vienatnē ar policijas darbiniekiem. Video materiāla noskatīšanās kopā ar žurnālistiem nebija iespējama, jo policijas darbinieks aizliedza žurnālistiem tajā piedalīties.

[6.2] Tiesa secina, ka lietā ir strīds par to, vai konkrētajā lietā iestāde piemēroja pareizo LAPK paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu, kā arī, vai, izskatot konkrēto administratīvo pārkāpumu, policijas darbinieki nav pieļāvuši procesuālus pārkāpumus.

[6.3] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punktu aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, izņemot šo noteikumu 131.punktā minētos gadījumus.

Ceļu satiksmes noteikumu 131. punkts noteic, ka stāvvietās pie ietves vai uzbraucot uz ietves, ja stāvvieta apzīmēta ar 532. vai 533.ceļa zīmi un 827., 828., 829., 830., 831. vai 832.papildzīmi, atļauts stāvēt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem un vieglajiem automobiļiem bez piekabēm, bet, ja stāvvieta apzīmēta ar 825. vai 826.papildzīmi, - arī vieglajiem automobiļiem ar piekabēm, kas norādīts ar attiecīgo papildzīmi un ceļa apzīmējumiem. Stāvvietās uz ietves transportlīdzekļi jānovieto vienā rindā iespējami tuvu

brauktuvei. Uz ietves atļauts stāvēt velosipēdiem un mopēdiem, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos.

No minētā izriet, ka apstāties un stāvēt uz ietvēm drīkst tikai vietās, kur to paredz attiecīgās ceļa zīmes. Konkrētajā lietā pieteicējs bija apstājies vietā, kur nav neviena no iepriekš minētajām zīmēm. Tomēr, ņemot vērā, ka tā bija piespiedu apstāšanās, tiesai jāvērtē, vai pieteicējs izpildīja visas prasības, ko paredz Ceļu satiksmes noteikumi šādos gadījumos.

[6.4] Ceļu satiksmes noteikumu 188.1.punkts noteic, ka avārijas gaismas signalizācija jāiededz (izņemot gadījumus, ja mehāniskais transportlīdzeklis ar tādu nav aprīkots vai tā nedarbojas) un avārijas zīme uz ceļa jāizliek piespiedu apstāšanās gadījumā vietās, kur apstāties vai stāvēt aizliegts, vai vietās, kur redzamības, meteoroloģisko apstākļu, citu transportlīdzekļu braukšanas ātruma, ceļa seguma stāvokļa u.tml. iemeslu dēļ apturētais transportlīdzeklis var radīt draudus satiksmes drošībai.

No minētā izriet, ka avārijas gaismas signalizācija jāieslēdz un avārijas zīme jāizliek vienlaikus. Tas jādara piespiedu apstāšanās gadījumā vietās, kur apstāties un stāvēt aizliegts. Proti, minētais darbojas kopsakarā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punktu, kurā noteikts, kurās vietās nedrīkst apstāties un stāvēt.

[6.5] Šajā lietā pieteicējam bija piespiedu apstāšanās vietā, kur aizliegts apstāties un stāvēt. Līdz ar to viņam bija jāieslēdz ne tikai avārijas gaismas signalizācija, bet arī jāizliek avārijas zīme. Tomēr pieteicējs bija ieslēdzis tikai avārijas gaismas signalizāciju un nebija izlicis avārijas zīmi, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 188.1.punktu.

Līdz ar to tiesa secina, ka nav nozīmes pieteicēja apgalvojumam, ka, apstājoties uz ietves, viņš nevienu nav apdraudējis un tādēļ avārijas zīme nebija obligāti jāizliek.

[6.6] Tiesas ieskatā nav patiess pieteicēja apgalvojums, ka policijas darbinieki viltojuši ziņojumus. Izvērtējot lietā esošos policijas darbinieku ziņojumus un video fiksēto pārkāpumu, tiesa secina, ka tajos nav pretrunas un tie pierāda pieteicēja vainu izdarītajā pārkāpumā.

[6.7] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 242.punktu autobusiem, vieglajiem un kravas automobiļiem jābūt aprīkotiem ar avārijas zīmi, medicīnisko aptieciņu (autobusiem, kuros ir vairāk nekā 25 sēdvietas - ar divām aptieciņām), ugunsdzēšamo aparātu (autobusiem, kuros ir vairāk nekā 9 sēdvietas - ar diviem aparātiem).

Konkrētajā lietā pieteicēja automašīnā nebija ne avārijas zīmes, ne medicīniskās aptieciņas, ne ugunsdzēšamā aparāta. Minēto nenoliedza arī pieteicējs. Tādējādi tiesa secina, ka pieteicējs pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 242.1., 242.2., 242.3.punktus.

[6.8] LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas 10.punkts noteic administratīvo sodu par stāvēšanu uz ietvēm vietās, kur tas ir aizliegts. LAPK $149.^{10}$ panta pirmās daļas 11.punkts noteic administratīvo sodu par apstāšanos uz ietvēm vietās, kur tas ir aizliegts.

Savukārt saskaņā ar LAPK 149.[18] panta otro daļu noteikts administratīvais pārkāpums par avārijas gaismas signalizācijas neiedegšanu un avārijas zīmes neizlikšanu uz ceļa apstādinātam vai stāvošam transportlīdzeklim noteiktajos gadījumos diennakts gaišajā laikā.

Saskaņā ar 149.[24] panta trīspadsmito daļu noteikts administratīvais pārkāpums par braukšanu ar transportlīdzekli, kurš nav apgādāts ar avārijas zīmi, medicīnisko aptieciņu (aptieciņām) vai ugunsdzēšamo aparātu (aparātiem).

Ceļu satiksmes noteikumu 1.4.punkts noteic, ka apstāšanās ir transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā. Savukārt, saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.40.punktu stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.35.punktu piespiedu apstāšanās ir transportlīdzekļa apturēšana tehniska bojājuma dēļ vai bīstamības dēļ, ko rada transportlīdzekļa vadītāja vai pasažiera veselības stāvoklis, vedamā krava vai ceļu satiksmei bīstams šķērslis uz ceļa.

No minētā izriet, ka LAPK 149.[10] panta pirmās daļas 11.punkts piemērojams gadījumos, kad iestājas Ceļu satiksmes noteikumu 1.4.punkta noteikumi, proti, apturot transportlīdzekli uz laiku līdz piecām minūtēm. Savukārt, LAPK 149.[10] panta piektās daļas 10.punktu piemēro gadījumos, kad iestājas CSN 1.40.punkta noteikumi, proti, stāvēšana, pārsniedzot piecas minūtes.

LAPK neparedz administratīvo pārkāpumu piespiedu apstāšanās gadījumā saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.35.punktu. Tomēr tiesas ieskatā Ceļu satiksmes noteikumu 1.35.punkts jātulko kopsakarā ar Ceļu satiksmes noteikumu 188.1.punktu un 135.9.punktu. Proti, piespiedu apstāšanās gadījumā jāieslēdz avārijas gaismas signāls un jāizliek avārijas zīme, ja tas noticis vietās, kur ilgstoša stāvēšana nav paredzēta.

Konkrētajā lietā pieteicējs veica piespiedu apstāšanos vietā, kur stāvēšana nav atļauta, proti, uz ietves. Pieteicējs bija ieslēdzis avārijas gaismas signālu, bet nebija izlicis avārijas zīmi.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atbildētājs konkrētajā lietā pamatoti pieteicējam piemēroja administratīvo atbildību saskaņā ar LAPK 149.[10]panta piekto daļu, 149.[18] panta otro daļu un 149.[24] panta trīspadsmito daļu.

[6.9] Saskaņā ar LAPK 35.pantu, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas

ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā lietā pieteicējs ir izdarījis vairākus pārkāpumus vienlaicīgi un tos izskatīja viena un tā pati amatpersona. Pieteicējam piemērotais sods noteikts Ls 20 apmērā. Tā kā smagākais pārkāpums ir saskaņā ar LAPK 149.[18] panta otro daļu, kura paredz naudas sodu Ls 20, tad pieteicējam noteiktais sods ir tiesisks. Līdz ar to tiesas ieskatā nav nozīmes atbildību pastiprinošiem apstākļiem lietā saskaņā ar LAPK 34.pantu. Ņemot vērā iepriekš minēto, pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks.

[6.10] Tiesu praksē noteikts, ka policijas amatpersonu rīcība, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolus un izskatot administratīvā pārkāpuma lietas, ir starpdarbības un starplēmumi, kuru tiesiskums pārbaudāms skatot pieteikumu par galīgo iestādes lēmumu tiesiskumu *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.aprīļa lēmuma lietā SKA-287/2007 [5] punktu).*

No minētā izriet, ka policijas darbinieku darbības, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas ir starpdarbības, kuru tiesiskums pārbaudāms nevis atsevišķi, bet vienlaicīgi ar galīgo iestādes lēmumu lietā.

Konkrētajā lietā galīgais nolēmums ir pārsūdzētais Lēmums un pārējā policijas darbinieku rīcība ir procesuālas darbības, kuras nav skatāmas atsevišķi no Lēmuma.

Tādējādi tiesai jāvērtē, vai policijas darbinieku procesuālās darbības varēja ietekmēt pārsūdzēto lēmumu pēc būtības.

[6.11] Konkrētajā lietā pieteicējs tika uzaicināts uz lietas izskatīšanu apstrīdēšanas stadijā. Kā izriet no liecinieku norādītā, pieteicējs atteicies no iepazīšanās ar lietas materiāliem (lietas 70.-74.lapa). Tādējādi tiesa secina, ka pieteicējs nav izmantojis savas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības iepazīties ar lietas materiāliem.

Tiesas ieskatā policijas darbinieks pamatoti vēlējās pārbaudīt uz lietas izskatīšanu ieradušos personu identitāti. LAPK noteic personu loku, kurām ir tiesības un pienākumi piedalīties administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā un amatpersonai, kura izskata lietu, ir tiesības pārbaudīt personas statusu lietā.

Tiesas ieskatā nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka viņam no policijas darbinieku puses izteikti draudi. Apstākļi, uz kuriem pieteicējs norādīja tiesas sēdē, proti, policijas darbinieki viņu mēģinājuši ietekmēt, tiesas ieskatā ir pieteicēja subjektīvas šaubas par policijas darbinieku objektivitāti.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka policijas darbinieki, izskatot konkrēto lietu, nav pārkāpuši normatīvo aktu prasības un viņu veiktās procesuālās darbības ir tiesiskas.

[6.12] Pieteicējs lūdz pieņemt blakus lēmumu par iespējamiem tiesību normu pārkāpumiem policijas darbinieku rīcībā.

Tiesa nekonstatē nevienu ziņojuma viltojumu lietā. Tāpat tiesa nekonstatē, ka kāds no lieciniekiem sniedzis nepatiesas ziņas. Tādējādi tiesai

nav pamata pieņemt blakus lēmumu par iespējamām noziedzīga nodarījuma pazīmēm.

[6.13] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 89.panta pirmā daļa noteic, ka faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums.

Saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 3.pantu valsts un pašvaldību institūcijām ir jāpieņem iesniegumi, sūdzības un priekšlikumi, savas kompetences ietvaros un šajā likumā noteiktajos termiņos tie jāizskata, jāpieņem attiecīgs lēmums un jādod iesniedzējam atbilde.

LAPK 280.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā institūcijā, bet tās lēmumu pārsūdzēt administratīvajā rajona tiesā.

Saskaņā ar APL 81.pantu augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Augstāka iestāde, pieņemot lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu, citastarpā ievēro Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto formu, kādā tiek īstenota padotība pār zemāku iestādi, kā arī apstrīdētā administratīvā akta veidu. Augstāka iestāde ar savu lēmumu var atstāt administratīvo aktu negrozītu, atcelt to pilnībā vai kādā tā daļā un izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu. Apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts iestādes lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

No minētā izriet, ka gan LAKP, gan APL nosaka administratīvā akta apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību. Proti, administratīvā akta apstrīdēšanas stadija ietver sevī vismaz divas pakāpes iestādē, pēc tam galīgais lēmums pārsūdzams tiesā. Savukārt iestādes faktiskā rīcība ir atbildes sniegšana pēc būtības saskaņā ar likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" noteikto kārtību, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums.

Konkrētajā lietā Valsts policija sniedza pieteicējam atbildi uz viņa iesniegumu. Valsts policija pamatoti konstatēja, ka konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā ir pieņemts galīgais lēmums, kurš pārsūdzams tiesā, un atteica izskatīt pieteicēja iesniegumu pēc būtības.

Tiesas ieskatā Valsts policijas faktiskā rīcība ir tiesiska, jo pieteicēja iesniegumā norādītos policijas darbinieku pārkāpumus konkrētajā lietā ir tiesīga vērtēt tiesa, pārbaudot galīgā lēmuma tiesiskumu.

[7] *O.J.* ir iesniedzis apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 6.novembra spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā un lūdzot

lietu nosūtīt atkārtotai izskatīšanai pirmajai instances tiesai. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[7.1] Tiesa pilnībā ignorējusi notikumu cēloņu – seku likumsakarību, uzsākot lietas izskatīšanu bez galvenā liecinieka *A.V.*, ar kura sastādīto un pēc tam apstrīdēto administratīvo aktu šis process vispār ir sācies, piedalīšanās, līdz ar to samazinot *A.V.* kā liecinieka iztaujāšanas jēgu pēc tam, kad viņam jau iepriekš varēja kļūt zināmi gaidāmie jautājumi, un tādējādi samazinot pieteicēja iespējas sevi aizstāvēt.

[7.2] Tiesa nav ņēmusi vērā APL 8.pantā noteikto tiesību normu saprātīgas piemērošanas principu un to interpretāciju saskaņā ar APL 17.panta ceturto daļu, noskaidrojot tiesību normas jēgu, pamatojoties uz lietderīgu un taisnīgu mērķi, kas ar attiecīgo tiesību normu jāiesniedz, kā arī trešo daļu – noskaidrojot tiesību normas jēgu saistībā ar citām tiesību normām.

[7.3] Tiesa nav ņēmusi vērā liecinieku acīmredzamās pretrunas liecībās, mēģinājumos maldināt tiesu, bet pieteicēja priekšlikumu izmantot ekspertu pakalpojumus nepamatoti noraidījusi.

[7.4] Tiesa ignorējusi faktus, ka Ventspils PRPP Ceļu policijas darbinieki paši ignorējuši Ceļu satiksmes noteikumus, apdraudot satiksmes drošību, un ignorējusi triju liecinieku rakstiskās liecības par šo faktu.

[7.5] Tiesa, norādot, ka tā pati nevar skatīt policijas darbinieku disciplinārlietas, nepamatoti atteicās pieņemt blakus lēmumus un nodot tos izskatīšanai kompetentām institūcijām.

[8] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Sabiedriskās drošības pārvalde paskaidrojumā tiesai neatzīst *O.J.* iesniegto apelācijas sūdzību pilnā apjomā un lūdz to noraidīt. Atbildētājs uzskata, ka lieta Valsts policijā un Administratīvajā rajona tiesā ir izskatīta atbilstoši APL prasībām, objektīvi, vispusīgi un ievērojot lietā iesaistīto pušu procesuālās tiesības.

[9] Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību uzturēja, norādot, ka nav veicis piespiedu apstāšanos, bet pats izvēlējies, kur apstāties. Pieteicējs atzina, ka automašīnas pārbaudes brīdī nevarēja uzrādīt avārijas zīmi, aptieciņu un ugunsdzēšamo aprātu.

Atbildētāja pusē pieaicināto iestāžu pārstāvji apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[10] Izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[11] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas

zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, pārbaudījusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas pirmās instances tiesas motivācijai (skat. šā sprieduma [6] punktu) un tos pašus apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[12] Apelācijas sūdzībā pieteicējs iebilst pret pirmās instances tiesas veikto liecinieku liecību izvērtējumu un lēmumu noraidīt pieteicēja lūgumu par ekspertīzes noteikšanu.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi lietas pareizai izspriešanai ir pilnībā pietiekami, tie ir pārbaudīti un izvērtēti vispusīgi un objektīvi. Apstāklis, ka atšķiras pieteicēja un tiesas viedoklis par pierādījumu pietiekamību, nav pamats atzīt, ka tiesa spriedusi neobjektīvi vai pārkāpusi pierādījumu novērtēšanas pienākumu.

[13] Apelācijas sūdzībā pieteicējs norāda, ka Ventspils PRPP Ceļu policijas darbinieki paši ignorējuši Ceļu satiksmes noteikumus, apdraudot satiksmes drošību, proti, apstājušies neatļautā vietā un nav ieslēguši bākugunis.

Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka minētie argumenti nevar ietekmēt tiesas vērtējumu attiecībā uz izskatāmās lietas būtību, proti, vai pieteicējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[14] Tiesas sēdē pieteicējs uzsvēra, ka nav apstādinājis automašīnu neatļautā vietā piespiedu kārtā, līdz ar to nebija nepieciešams novietot pie automašīnas avārijas zīmi. Minētais pieteicēja apgalvojums ir nepamatots, jo arī daļēja automašīnas novietošana uz ietves saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.9.punktu nav atļauta. Turklāt pieteicējs nonāk pretrunā ar citiem saviem paskaidrojumiem, kuros pieteicējs norāda, ka automašīnu apturējis tādēļ, ka bija apstājies dzinējs un pieteicējs izsauca palīdzību. Minēto apstiprina *M.G.* un un *V.S.* paskaidrojumi (lietas 27., 28.lapa). No minētā izriet, ka pieteicējs bija spiests apturēt automašīnu tieši tehnisku bojājumu dēļ iepriekš neparedzētā vietā. Tātad pieteicējs veica piespiedu apstāšanos. Pieteicējs, atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 188.1.punktam, bija iededzis automašīnai avārijas gaismas signalizāciju, taču neizpildīja minētā noteikuma otru obligāto prasību, neizlika uz ceļa avārijas zīmi, par ko pieteicējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK $149.^{18}$ panta otro daļu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *O.J.* (*/dzēsts personas kods/*) pieteikumu par Ventspils pilsētas un rajona policijas pārvaldes 2006.gada 5.aprīļa lēmuma Nr.015/PB029302-2 atcelšanu un Valsts policijas faktisko rīcību.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: S.Liniņa

Tiesneses I.Amona

S.Zakrevska